

वा० रा०

॥ ११३ ॥

आगतं आगतं तेजोविशेषात्मर्यादारक्षणाय मध्येमध्येस्थित्वा निकटंप्राप्रंरामं मृगपक्षिभिर्मुनिभिश्चसहस्वागतेनाभ्यर्च्य मुनिभिःसह मुनिःरामंसमंततआसीनोभ
वदितियोजना ॥ मृगपक्षिणामर्चा च प्रदक्षिणगमनादिरूपावर्णिता ॥ १९ ॥ २० ॥ चिरस्य चिरकालस्य इहाश्रमे आगतं त्वांपश्यामि ॥ अनेन पूर्वमपि कदाचिदाग
मनं ध्वनितं ॥ पूर्वरामावतारकालिकमागमनं मनसि निधाय वैपोक्तिः ॥ पश्यामि चक्षुषा एवं रूपं पश्यामि यः केवलं ध्यानगोचर एव सोऽप्येवं भूत इत्याश्चर्यं व्यंग्यं अकारणं नि
र्निमित्तं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत आसन्नः एतदाश्रमाददूरवर्ती पौरजानपदोजनः मां सुदर्शं सुखेन द्रष्टुं शक्यं प्रेक्ष्य ज्ञात्वा वैदेहीं मां च प्रेक्षको जनः ॥ वैदेह्यादिदर्शनार्थी जनस्तदर्थ
मिममाश्रममागमिष्यतीत्यहं मन्ये इत्यन्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ यत्र यस्मिन्नाश्रमस्थाने तादृशमेकांते वर्तमानं पश्य ज्ञात्वा निर्दिशेत्यर्थः ॥ २६ ॥ अत्र भगवन्नित्यादिश्लोकत्रयस्य

मृगपक्षिभिरासीनो मुनिभिश्च समंततः ॥ राममागतमभ्यर्च्य स्वागतेनागतं मुनिः ॥ १९ ॥ प्रतिगृह्यतुतामर्चामुपविष्टं सराघवं ॥ भर
द्वाजो ब्रवीद्वाक्यं धर्मयुक्तमिदं तदा ॥ २० ॥ चिरस्य खलु काकुत्स्थपश्याम्यहमुपागतं ॥ श्रुतं तव मया चैव विवासनमकारणं ॥ २१ ॥
अवकाशो विविक्तोऽयं महानद्योः समागमे ॥ पुण्यश्वरमणीयश्च वसति ह भवान्सुखं ॥ २२ ॥ एवमुक्तस्तु वचनं भरद्वाजेन राघवः ॥ प्र
त्युवाच शुभं वाक्यं रामः सर्वहिते रतः ॥ २३ ॥ भगवन्नित आसन्नः पौरजानपदोजनः ॥ सुदर्शमिह मां प्रेक्ष्य मन्येह मिममाश्रमं ॥ २४ ॥
आगमिष्यति वैदेहीं मां चापि प्रेक्षको जनः ॥ अनेन कारणेनाहमिह ॥ २५ ॥ एकांते पश्य भगवन्नाश्रमस्थानमुत्तमं ॥ रम
ते यत्र वैदेही सुखार्हा जनकात्मजा ॥ २६ ॥ एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं भरद्वाजो महामुनिः ॥ राघवस्य तु तद्वाक्यमर्थग्राहकमब्रवीत् ॥ २७ ॥

तीर्थेन वास्तवस्त्वर्थः ॥ रावणवधार्थं गूढमवतीर्णं मां माप्रकटीकुरु ॥ अन्यथा सर्वोपि जनः सुदर्शं विष्णुं मां ज्ञात्वा ॥ वैदेहीं च मां लक्ष्मीं प्रेक्ष्य ज्ञात्वा तां मां च प्रेक्षकः सन्निहागमि
ष्यति ॥ अतएवं विधं प्रकटवासं नरोच्येऽतो यत्र वैदेही रमते तं आश्रयतीत्याश्रमं जगत्तस्य स्थानं सर्वोत्तमं मां त्वमेवैकांते पश्य मत्स्वरूपं न प्रकटयेत्यंतेन व्याख्यातं ॥ तद
युक्तं ॥ मुनिना रामस्वरूपप्रकटनस्य सर्ववेद्यं तथा भवति तथा प्राक्काप्यकरणात् ॥ अक्षरमर्यादयापि तादृशार्थालाभाच्च ॥ पौरजानपदोजन इति पदास्वारस्याच्चेति सुधियो वि
भावयंतु ॥ एतदिति राघवस्यार्थग्राहकं तदुक्तप्रयोजनप्रतिपादकं तद्वक्ष्यमाणमब्रवीत् ॥ २७ ॥

अ० कां०

॥ ११३ ॥